

Yttrande i mål nr 12760-20

Beslut fattat den 22 maj 2025 § 7 av Utbildningsnämnden i Stockholms kommun (nedan "Kommunen") har överklagats. Kommunen har förelagts att inkomma med ett skriftligt yttrande i målet, vilket görs i och med denna skrivelse.

Inställning och yrkande

Kommunen bestrider bifall till överklagandena och yrkar att förvaltningsrätten ska avslå överklagandena.

Bakgrund

Utbildningsnämnden ska, enligt § 2 i av kommunfullmäktige antaget reglemente (se bilaga A) fullgöra kommunens uppgifter som huvudman inom skolväsendet enligt skollagen eller annan författning för bl.a. skolformerna förskoleklass och grundskola. Utbildningsnämnden ansvarar också för fritidshem, vissa särskilda utbildningsformer och annan pedagogisk verksamhet enligt skollagen. Det nu överklagade beslutet gäller Observatorielundens skola, som omfattas av utbildningsnämndens verksamhetsområde.

Utbildningsnämnden beslutade den 22 maj 2025 § 7 följande.

1. Utbildningsnämnden godkänner utbildningsförvaltningens förslag att stänga antagningen till Observatorielundens skola från och med läsåret 2026/27.
2. Utbildningsnämnden godkänner förvaltningens förslag att avveckla skolenheten Observatorielundens skola till höstterminen 2027.
3. Utbildningsnämnden beslutar att lokalerna på Sandåsgatan 2 och Odengatan 63 ska nyttjas för kommande evakueringsbehov i samband med planerat underhåll av andra skolor.

Utbildningsnämndens beslut har överklagats och förvaltningsrätten har förelagt kommunen att yttra sig. Utbildningsnämnden har rätt att föra stadens talan i målet enligt § 4 i reglementet med allmänna bestämmelser för Stockholms stads nämnder (se bilaga B).

Grund för kommunens inställning

Vilka beslut som får överklagas i den för laglighetsprövning bestämda ordningen regleras i 13 kap. kommunallagen (2017:725), KL. Kommunens uppfattning är att det nu aktuella beslutet är ett

överklagbart beslut. Protokollet över det överklagade beslutet anslogs på kommunens anslagstavla den 28 maj 2025. Överklagandena har inkommit i rätt tid.

Enligt 13 kap. 8 § KL ska ett överklagat beslut upphävas, om:

1. det inte har kommit till på lagligt sätt,
2. beslutet rör något som inte är en angelägenhet för kommunen eller regionen,
3. det organ som har fattat beslutet inte har haft rätt att göra det, eller
4. beslutet annars strider mot lag eller annan författning.

Grunderna för Kommunens inställning redogörs för nedan.

Jäv

I överklagandet anges att två ledamöter i utbildningsnämnden även är styrelseledamöter i bolaget Skolfastigheter i Stockholm AB (Sisab) och att de därmed var jäviga vid utbildningsnämndens handläggning av det överklagade beslutet.

Kommunallagens bestämmelser om jäv för nämndledamöter återfinns i 6 kap. 28 § KL. Jävsbestämmelsen för nämndledamöter är mer långtgående än för fullmäktigeledamöter och omfattar förutom sakägar- och närståendejäv även ställföreträdarjäv, tillsynsjäv, ombudsjäv och delikatessjäv. Enligt bestämmelsen får en ledamot inte delta i handläggningen av ett ärende om

1. han eller hon eller någon närstående är part i ärendet eller annars kan antas bli påverkad av beslutet i en inte oväsentlig utsträckning,
2. han eller hon eller någon närstående är eller har varit ställföreträdare eller ombud för en part i ärendet eller för någon annan som kan antas bli påverkad av beslutet i en inte oväsentlig utsträckning,
3. ärendet rör tillsyn över sådan kommunal verksamhet som han eller hon själv är knuten till, eller
4. det finns någon annan särskild omständighet som gör att hans eller hennes opartiskhet i ärendet kan ifrågasättas.

Enligt 6 kap. 31 § KL framgår att om ett ärende hos en nämnd berör ett aktiebolag där kommunen äger minst hälften av aktierna, ska den som handlägger ärendet inte anses jävig enligt 28 § p. 2 eller 4 enbart på grund av att hen är ställföreträdare för bolaget eller på något annat sätt är knuten dit.

Sisab är ett av kommunen helägt aktiebolag inom koncernen Stockholm Stadshus AB. Eftersom bolaget är ett sådant bolag som avses i 6 kap. 31 § KL innebär det att en ledamot i

utbildningsnämnden, som även är ledamot i bolagets styrelse, inte är jävig enbart på grund av de dubbla engagemangen. Det har inte heller förelagat jäv enligt någon av de övriga punkterna i 6 kap. 28 § KL.

Kommunen bedömer inte att det har förelagat jäv vid utbildningsnämndens handläggning av det överklagade beslutet. Det föreligger därför inte grund för att upphäva beslutet av den anledningen.

Angelägenhet för kommunen

I överklagandet anges att det överklagade beslutet ska upphävas då det rör något som inte är en angelägenhet för kommunen.

I 2 kap. 2 § KL stadgas att kommuner inte får ha hand om sådana angelägenheter som enbart staten, annan kommun, annan region eller någon annan ska ha hand om. Det överklagade beslutet rör antagning till och avveckling av en av kommunens grundskolor, samt nyttjande av skollokaler. Detta är inte sådana angelägenheter som ankommer annan än kommunen.

Att en kommun ska bedriva skolverksamhet regleras i 2 kap. 2 § skollagen (2010:800), SL. Enligt bestämmelsen ska kommunen vara huvudman för bl.a. förskoleklass, grundskola och anpassad grundskola. I bestämmelsens andra stycke anges att det i varje kommun ska finnas en eller flera nämnder som ska fullgöra kommunens uppgifter enligt skollagen. I Stockholms stad har kommunfullmäktige delegerat dessa uppgifter till utbildningsnämnden, vilket framgår av nämndens reglemente.

För att bedriva skolverksamhet behövs ändamålsenliga lokaler. I kommunen ägs, förvaltas och utvecklas stadens skolfastigheter av kommunens helägda fastighetsbolag Sisab. Enligt § 3 Sisabs bolagsordning (se bilaga D) är föremålet för bolagets verksamhet att äga och förvalta fast egendom och tomträtt som huvudsakligen används till skolor och annan kommunal verksamhet, företrädesvis inom områdena socialtjänst, fritid och kultur samt förädla friställda lokaler och fastigheter. Bolaget ska i samverkan med staden tillhandahålla lokaler för den kommunala skolverksamheten samt annan kommunal verksamhet. Verksamheten ska bedrivas åt ägaren/i ägarens ställe inom ramen för Stockholms stads kompetens.

Bolaget äger och förvaltar fast egendom men det är utbildningsnämnden som fullgör kommunens uppgift som skolhuvudman. Nämnden hyr merparten av de verksamhetslokaler som behövs för skolverksamheten av Sisab. Hur nämnden använder lokalerna, så länge användningen är förenlig med hyresavtalen, är en fråga för nämnden.

Observatorielundens skola nyttjar idag lokaler på fyra adresser. Dessa lokaler ägs inte av Sisab, utan hyrs in av annan fastighetsägare. Två av lokalerna har permanent bygglov för skolverksamhet medan de två andra har tidsbegränsade bygglov. På grund av stamrenovering i lokalerna med tidsbegränsade bygglov sades dess hyresavtal upp, varför skolans elevkapacitet behövde minskas. I verksamhetsplanen för 2025, som nämnden fattade beslut om den 12 december 2024 § 5, beslutades att Observatorielundens skola till hösten 2025 inte skulle ta in elever i förskoleklass.

Mot bakgrund av kapacitetsförändringen, samtidigt som flera skolor i närområdet med ändamålsenliga lokaler har lediga platser, bedömdes en succesiv avveckling av Observatorielundens skola vara ett hållbart sätt att hantera den förväntade minskningen av elevantalet i Norra innerstaden.

Hyresavtalet för två av de fyra lokaler som Observatorielundens skola idag använder löper på även efter att skolan avvecklats. Dessa lokaler kommer efter avvecklingen att ställas om och fungera som evakueringslösning för elever från de flertal skolor i närområdet som behöver genomgå omfattande underhåll i närtid.

De klagande anger att kommunen enligt 2 kap. 7 § inte får inlåta sig på spekulativa företag, vilket de menar att Sisab är. Kommunen anser att kommunens verksamhet i Sisab är förenlig med kommunallagens bestämmelser. Sisabs verksamhet berörs dock inte av det överklagade beslutet som enbart gäller hur och var utbildningsnämndens verksamhet ska bedrivas.

Sammanfattningsvis har de klagande inte visat att beslutet inte skulle vara en angelägenhet för kommunen. Inte heller har det visats på vilket sätt utbildningsnämndens beslut skulle strida mot 2 kap. 7 § KL. Kommunen anser motsatsvis att beslutet är en angelägenhet för kommunen och mer specifikt för utbildningsnämnden då beslutet rör hur kommunens skolor ska organiseras. Kommunen anser inte att det föreligger någon grund för att upphäva beslutet.

Stöd till enskild näringsidkare

I överklagandet framförs att Kommunens beslut om nedläggning av Observatorielundens skola, i förening med nyetableringar av fristående skolor, innebär ett otillåtet stöd till enskilda näringsidkare.

Enligt 2 kap. 8 § KL får en kommun endast lämna individuellt stöd till enskilda näringsidkare om det finns synnerliga skäl för det.

Att Kommunen anpassar sin organisation utifrån rådande elevunderlag innebär inte att Kommunen lämnar ett individuellt stöd till enskilda näringsidkare. Elever söker själv skola genom det fria skolvalet. Kommunen styr därmed inte om en elev ska gå i en

kommunal eller en fristående skola. Däremot är kommunen enligt 10 kap. 24 § SL skyldig att anordna grundskola i den omfattning som krävs för att bereda utbildning för alla i kommunen som har rätt till sådan utbildning. Detta kan Kommunen tillgodose även när Observatorielundens skola avvecklats.

Det är inte kommunen som beslutar huruvida en fristående skola ska få etableras. Det är Skolinspektionen, som efter ansökan från enskild, kan fatta beslut om att godkänna den enskilde som huvudman. För att godkännande ska lämnas krävs bl.a. att utbildningen inte innebär påtagliga negativa följder på lång sikt för eleverna eller för den del av skolväsendet som anordnas av det allmänna i den kommun där utbildningen ska bedrivas, samt att elevunderlaget är tillräckligt för att verksamheten ska kunna bedrivas långsiktigt. Att kommunen anpassar sin organisation utifrån rådande elevunderlag påverkar inte huruvida fristående skolor etableras. Samtliga elever där Stockholms stad är hemkommun kan välja att gå i kommunens grundskolor.

Kommunen delar inte de klagandes uppfattning och anser inte att det är visat att Kommunens beslut strider mot 2 kap. 8 § KL. Då beslutet inte innebär ett stöd till enskilda näringsidkare ska det inte upphävas på den grunden.

Beslut av större vikt eller principiell beskaffenhet

I överklagandet anförs att det överklagade beslutet både är av större vikt för kommunen och av principiell beskaffenhet, och att det därför borde ha beslutats av fullmäktige.

Ärenden som är av principiell beskaffenhet eller annars större vikt för kommunen är enligt 5 kap. 1 § KL förbehållna fullmäktige. I bestämmelsen listas exempel på sådana ärenden. Bland annat ska fullmäktige besluta om nämndernas organisation och verksamhetsformer. Det krävs däremot inte att fullmäktige närmare beslutar om förvaltningarnas organisation (se prop. 1990/91:117 s. 49). Denna kompetens bör normalt tillfalla nämnderna.

Det följer av 5 kap. 2 § KL att sådana ärenden som är av principiell beskaffenhet eller annars större vikt inte får delegeras till nämnderna. I förarbetena anges att utgångspunkten är att fullmäktiges beslut i huvudsak gäller beslut av mer grundläggande natur eller av mer generell räckvidd. Det ska vara fråga om avgöranden där det politiska momentet allmänt sett är dominerande (prop. 1973:90 s. 231, prop. 1990/91:117 s. 157 och prop. 2016/17:171 s. 327). I förarbetet till kommunallagen (se prop. 2016/17:171 s. 361) tydliggörs att nämnder har en självständig beslutanderätt inom ramen för sin förvaltande verksamhet och att nämnderna i allmänhet själv avgör hur verksamheten lämpligast ska

bedrivs med utgångspunkt i de mål och riktlinjer som fullmäktige har bestämt.

Kommunfullmäktige har genom reglemente uppdragit till utbildningsnämnden i Stockholms kommun att bland annat fullgöra kommunens uppgifter som huvudman inom skolväsendet enligt skollagen eller annan författning för bl.a. skolformerna förskoleklass, grundskola och anpassad grundskola.

Det nu överklagade beslutet rör inte något av de exemplifierade ärendena som listas i 5 kap. 1 § KL. Kommunen bedömer att organiseringen av stadens skolverksamhet utgör förvaltning och ligger inom utbildningsnämndens verksamhetsområde, så som det beskrivs i nämndens reglemente.

Kommunen anser att det inom nämndens verksamhetsområde åligger nämnden att bedriva verksamhet på ett lagligt och lämpligt sätt, inom tilldelad budget. I detta ligger att besluta i ärenden som avser verksamhetens mål, inriktning, omfattning och kvalitet (jfr. 6 kap. 38 § KL).

Beslut om nedläggning av skolor har i praxis ansetts utgöra förvaltning av skolväsendet (jfr RÅ 1987 ref. 26 och Kammarrätten i Göteborgs dom den 16 oktober 2017 i mål nr 3175-16).

I ett nyligen avgjort mål i Kammarrätten i Sundsvall (mål nr 1916-24) prövades huruvida avvecklingen av en skola i Hedemora var en fråga av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt. Kammarrätten bedömde att det överklagade beslutet skulle ha fattats av fullmäktige, oaktat att nedläggning av skolor i praxis ansetts utgöra en del i förvaltningen av skolväsendet (se RÅ 1987 ref. 26). Detta då kammarrätten bedömde att det överklagade beslutet skulle få stor betydelse inte bara för de barn beslutet rörde och deras familjer, utan även för den ort som skolan var belägen på och därmed även för kommunen.

Som stöd för bedömningen hänvisade kammarrätten till rättsfallet HFD 2016 ref. 28, i vilket Högsta förvaltningsdomstolen uttalat att i den mån ett ärende rymmer frågor av principiell beskaffenhet eller annars är av större vikt måste det ankomma på fullmäktige att fatta beslut i ärendet, även om ärendet rör förvaltningen och därmed faller inom området där nämnderna har beslutanderätt. I målet bedömde Högsta förvaltningsdomstolen att ett beslut om organisationsförändring skulle ankomma på fullmäktige då det rörde sig om en omfattande förändring av den övergripande förvaltningsstrukturen inom hälso- och sjukvården i ett helt landsting.

Det nu överklagade beslutet innebär inte att förutsättningarna för kommunens skolverksamhet eller kommunens skolstruktur

förändras på något betydande sätt. Beslutet innebär inte heller en omfattande förändring av den övergripande förvaltningsorganisationen (jmf. HFD 2016 ref. 28). Beslutet är därför inte av sådan art att det ska vara förbehållet fullmäktige.

Att avveckla Observatorielundens skola påverkar inte Stockholms kommun i samma utsträckning som en skolnedläggning kan påverka en mindre kommun. Kommunen anser inte att Kammarrätten i Sundsvalls avgörande är vägledande i nu aktuellt fall då omständigheterna väsentligt skiljer sig åt. Dessutom är kammarrättens dom överklagad till Högsta förvaltningsdomstolen (mål nr 1425-25).

När Observatorielundens skola läggs ned finns det fortfarande ca 15 kommunala grundskolor inom stadsdelen Norra innerstaden där Observatorielundens skola är belägen. Per den 24 juni 2025 är det till kommande hösttermin 317 elever inskrivna på Observatorielundens skola som berörs av beslutet. Totalt i Stockholms stad finns det vid samma tidpunkt 77 421 elever fördelat på 143 grundskolor. De elever som direkt berörs av beslutet att lägga ned Observatorielundens skola utgör endast 0,4 procent av stadens totala antal elever. I Observatorielundens skolas närområde finns dessutom flera skolor med kapacitet att kunna omhänderta både befintliga elever och kommande elevunderlag. En av dessa skolor är Vasa Real som ligger 600 m promenadväg från Observatorielundens skola. Vasa Real har kapacitet att ta emot alla elever från Observatorielundens skola efter sommaren 2027 om de väljer att söka dit.

I överklagandet lyfts att ärendet har uppmärksamats i media. Av rättsfallet HFD 2019 ref. 32 framgår bl.a. att det faktum att ett beslut väcker uppmärksamhet i media eller engagerar en större grupp kommunmedlemmar, i sig inte medför att beslutet av den anledningen måste fattas av kommunfullmäktige.

Kommunen bedömer med hänvisning till ovanstående att det överklagade beslutet inte är av principiell beskaffenhet eller sådan vikt att det ska vara förbehållet fullmäktige. Kommunen anser att beslutet är fattat av rätt organ, varför det inte finns grund för upphävande.

Likställighet

I överklagandet anges att en nedläggning av Observatorielundens skola, i förening med nyetableringar av fristående skolor, belyser frågan om likställighetsprincipen i 2 kap. 3 § KL.

Enligt 2 kap. 3 § KL ska kommuner behandla sina medlemmar lika om det inte finns sakliga skäl för något annat. Bestämmelsen ger uttryck för den så kallade likställighetsprincipen som innebär att det inte utan lagstöd är tillåtet att särbehandla vissa kommuninvånare

eller grupper av kommuninvånare annat än på objektiv grund. Det innebär att kommunen måste kunna motivera en särbehandling sakligt och objektivt, om det inte finns uttryckligt lagstöd för en sådan (jfr RÅ 2009 ref. 23).

De klagande har inte visat på vilket sätt Kommunens beslut skulle strida mot likställighetsprincipen. Kommunen är av uppfattningen att det överklagade beslutet är förenligt med likställighetsprincipen varför det inte ska upphävas på denna grund.

Barnkonventionen

I överklagandet anförts att det överklagade beslutet strider mot 1 kap. 10 § SL samt artikel 3 och 12 i barnkonventionen. I artikel 3 anges följande. Vid alla åtgärder som rör barn, vare sig de vidtas av offentliga eller privata sociala välfärdsinstitutioner, domstolar, administrativa myndigheter eller lagstiftande organ, ska i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa. Av artikel 12 framgår att en stat ska tillförsäkra det barn som är i stånd att bilda egna åsikter rätten att fritt uttrycka dessa i alla frågor som rör barnet. Barnets åsikter ska tillmätas betydelse i förhållande till ålder och mognad. För att ett barn ska tillförsäkras denna rätt ska barnet särskilt beredas möjlighet att höras. Det kan göras antingen direkt eller genom företrädare eller ett lämpligt organ och på ett sätt som är förenligt med nationella procedurregler.

Av prop. 2017/18:186 s. 96 framgår att barnets bästa ska, när olika intressen vägs mot varandra, väga tungt men inte ensamt vara utslagsgivande. I det enskilda fallet kan således andra samhällsintressen väga tyngre. Principen om barnets bästa innebär att när ett enskilt barn eller en grupp barn kommer att påverkas av ett beslut, måste beslutsprocessen innehålla en utvärdering av eventuella positiva eller negativa konsekvenser för barnet eller barnen. I beslutet ska det motiveras på vilket sätt hänsyn har tagits till barnets bästa, vilka kriterier detta grundas på och hur barnets intressen vägts mot andra intressen.

Inför beslut bereder och utreder förvaltningen ärenden.

Förvaltningen utreder ärendet från flera perspektiv, bland annat hur det påverkar barn och barnets bästa. Hur detta dokumenteras skiljer sig åt mellan olika ärenden utifrån ärendets beskaffenhet.

Enligt artikel 3.1 i barnkonventionen ska barnets bästa beaktas men barnkonventionen anger inte hur detta ska ske och ställer inte heller några krav på formell process för att fastställa barnets bästa. Det är inte givet att det alltid går att fastslå om ett beslut är förenligt med barnets bästa. Ett beslut som rör flera barn eller barn i allmänhet kan vara positivt för några barn men negativt för andra (se Kammarrätten i Stockholms dom den 7 april 2022, mål nr 5211-21 och 5626-21).

Tjänsteutlåtandet som utgjort underlag för det överklagade beslutet innehåller en barnkonsekvensanalys. I barnkonsekvensanalysen framgår bland annat de positiva och negativa konsekvenserna med det föreslagna beslutet samt kompensatoriska åtgärder för att minimera de negativa konsekvenserna. Kommunen anser att barnets bästa har beaktats inför beslutet.

I samband med att personal informerades om förslaget till beslut den 5 maj 2025 uppmanades lärare och mentorer att informera eleverna om det föreslagna beslutet. Skolledning tog fram ett material för detta. Elevernas reaktioner samlades in och förmedlades till skolledningen, som i sin tur informerade utbildningsförvaltningen om vad som framkommit. Elevernas synpunkter togs i beaktande inför det aktuella beslutet.

Kommunen bedömer inte att det överklagade beslutet strider mot lag eller annan författning, varken mot 1 kap. 10 § SL, 4 kap. 9 § SL, 4 kap. 12 § SL eller 8 kap. 3 § KL. Kommunen anser inte att det som klaganden gjort gällande medför att det överklagade beslutet ska upphävas.

Facklig samverkan

De klagande gör gällande att beslutet inte har behandlats på ett korrekt sätt enligt lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet, MBL. De klagande menar bland annat att samverkan inte har skett i tid.

Enligt 11 § MBL, ska arbetsgivare innan de beslutar om viktigare förändringar av sin verksamhet förhandla med arbetstagarorganisation i förhållande till vilken han är bunden av kollektivavtal. Utbildningsnämnden omfattas av stadens samverkansavtal (Avtal om förnyelse, arbetsmiljö och samverkan i Stockholm stad). Enligt samverkansavtalet ersätter samråd i samverkansgrupp förhandling enligt 11 § MBL. Samverkan inför beslut om viktigare förändringar sker i den samverkansgrupp som är knuten till den beslutsnivå som fattar det aktuella beslutet.

Nämndbeslut samverkas således i den förvaltningsövergripande samverkansgruppen. Det överklagade beslutet behandlades, vilket också framgår av bilaga 4 i de klagandes inlägga, vid den förvaltningsövergripande samverkansgruppen den 13 maj 2025, § 16. De fackliga parterna var inte oeniga med förslaget till beslut. Om de fackliga parterna hade ansett att det fanns brister i underlag eller om de på annat sätt motsatt sig beslutet fanns möjlighet att anmäla oenighet och begära förhandling enligt 14 § MBL. Den samverkansskyldighet som följer av MBL har således uppfyllts.

Efter att ärendet behandlats vid den förvaltningsövergripande samverkansgruppen bjöds de centrala fackliga organisationerna (Sveriges Lärare, Kommunal och Vårdförbundet) till ett möte den

16 maj 2025 för att föra dialog om framtida hantering gällande personalen på Observatorielunden med utgångspunkt i förvaltningens personalplaneringsprocess. Syftet med mötet var bland annat att förbereda det partsgemensamma informationsmötet med personalen den 27 maj 2025 och få de fackliga parternas syn på det informationsmaterial som skulle presenteras. På mötet den 27 maj 2025 presenterades processen för hantering av organisationsförändringar och neddragning av personal, inklusive processen för hur detta kommer att förankras i den lokala samverkansgruppen samt riskbedömas. På mötet informerades att dessa processer sannolikt påbörjas under höstterminen 2026, närmare inpå tidpunkten för den planerade avvecklingen.

Arbetsgivaren är skyldig enligt § 11 i Arbetsmiljöverkets föreskrifter och allmänna råd (AFS 2023:1) om systematiskt arbetsmiljöarbete att undersöka arbetsmiljöförhållandena när ändringar i verksamheten planeras, för att identifiera om ändringarna medför risker för ohälsa eller olycksfall och bedöma dessa. En handlingsplan ska upprättas med åtgärder för de identifierade riskerna. Så som presenterat på personalmötet den 27 maj 2025, kommer en riskbedömning att genomföras enligt gällande arbetsmiljölagstiftning, i samråd med personalen och de lokala skyddsombuden, innan förändringens verkställighet och närmare inpå det datum som förändringen äger rum så att den kan fånga upp de aktuella arbetsmiljöförhållandena vid den tidpunkten.

Det kan samtidigt också konstateras att en eventuell underlåtenhet att bereda ett beslut på ett korrekt sätt enligt MBL enligt gällande praxis inte påverkar beslutets laglighet (se Regeringsrätten 1979 2:8).

Mot bakgrund av ovanstående anser Kommunen inte att beslutet ska upphävas på denna grund.

Förenlighet med lag i övrigt

I överklagandet framförs att beslutsunderlaget saknar analyser och att beredningen varit bristfällig.

I kommunallagen finns det inte några bestämmelser om beredningskrav avseende nämndbeslut, eller krav på visst beslutsunderlag. Det är upp till nämnden att avgöra om beslutsunderlaget är tillräckligt i frågan om omfattning och kvalitet. Kallelse och beslutsunderlag tillställdes nämnden inom den tid som stadgas i reglementet med allmänna bestämmelser för Stockholms stads nämnder.

Kommunen anser inte att det som klaganden gjort gällande avseende ärendets beredning eller beslutsunderlagets utformning medför att det överklagade beslutet ska upphävas. Trots detta väljer

Kommunen att kommentera det som klaganden framför angående evakueringar och stadens befolkningsutveckling, se bilaga C.

I överklagandet framförs även att beslutet strider mot bestämmelsen i 8 kap. 3 § KL, som anger att nämnder ska verka för att samråd sker med dem som brukar deras tjänster, s.k. brukarsamråd.

Enligt förarbetena till bestämmelsen framgår att nämnderna själva bestämmer de närmare formerna för hur samråd ska ske med brukarna, samt att det inom skolans område delvis är författningsreglerat i 4 kap. 9 § SL (jfr. prop. 2016/17:171 s. 391). I 4 kap. 9 § SL andra stycket anges att information och former för elevers inflytande ska anpassas efter deras ålder och mognad, men närmare bestämmelser om hur det praktiskt ska utformas saknas.

Kommunen anser att berörda elever har informerats och getts möjlighet till inflytande enligt vad som beskrivs ovan under rubriken *barnkonventionen*. Beslutet strider därmed inte mot 8 kap. 3 § KL och ska därför inte upphävas på den grunden.

Vad klagandena anför i övrigt om myndighetens tillgänglighet, service och handläggning (6, 7 och 9 §§ förvaltningslagen) medför inte att beslutet ska upphävas.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis anser Kommunen att det överklagade beslutet är fattat av rätt organ, är en angelägenhet för kommunen, tillkommit på ett lagligt sätt och inte strider mot lag eller annan författning. Då det inte föreligger någon grund för upphävande, yrkar Kommunen att förvaltningsrätten ska avslå överklagandena.

Bilagor

- A. Utbildningsnämndens reglemente
- B. Utdrag ur reglemente med allmänna bestämmelser för Stockholms stads nämnder
- C. Kommentar angående evakueringar och befolkningsutveckling
- D. Bolagsordning för Skolfastigheter i Stockholm AB, SISAB